ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἱδρυτής : ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΔΕΥΤΕΡΑ
24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963
Ἀνατολή 5.06, Δύσις 7.48
Ἰωάννου Προδρόμου
Ἔτος 29ον. Ἀρ. φύλλου 1901

ΕΝΩ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΒΟΥΛΗ

ΕΙΝΑΙ δύσκολον νὰ προβλεφθῇ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἂν ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Πιπινέλη, θὰ τύχῃ ἢ ὄχι ἀσφαλοῦς ψήφου ἐμπιστοσύνης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θὰ παρουσιασθῇ σήμερον τὴν ἑσπέραν.

Καὶ τὰς ἀμφιβολίας αὐτὰς τὰς δημιουργεῖ δυστυχῶς καὶ πάλιν ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ἡ ὁποία, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπαγγελίας της, εἶναι ἀδύνατος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον ἐκφοβούμενον ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ βεβαίως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ ἔστω τῆς ἀνοχῆς ἰσχύς, εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ ἐκφραστικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ δίδεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ «ἀνένδοτος ἀγών» ἔφερε τὰ ἀποτελέσματά του.

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ μόνη πραγματικότης εἶναι, ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Πιπινέλη, ἡ ὡς ἀρχῆθεν συνεκροτήθη καὶ ὡς τελικῶς «διεμορφώθη» διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τριῶν ὑπουργῶν της, δὲν φαίνεται νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ὡρῶν.

Ἀπέτυχεν

ΑΣ τὸ εἴπωμεν ἀπὸ τοῦδε: ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Πιπινέλη ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἀποστολήν της, πρὶν κὰν ἀρχίσῃ τὸ ἔργον της καὶ συνεπῶς γενικῶς ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἂν ἐν τῇ θέσει της παρεχώρει, ἐντὸς τῆς σήμερον, διότι καὶ χρόνος δὲν πρέπει νὰ χάνεται, εἰς ἄλλη.

Διατί ἀπέτυχεν; Ἀλλὰ ἀναλύσατα: Διότι κατέστη ἐν τῇ γενέσει της δίαβλητή, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡ χώρα χρειάζεται κυβέρνησιν ἀδιάβλητον μᾶλλον, παρὰ κυβέρνησιν ἱκανήν.

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι διὰ τῶν γραμμῶν αὐτῶν ἀμφισβητεῖται ἡ καλὴ πρόθεσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Κάθε ἄλλο. Εἶναι ἐνδεχόμενον μάλιστα νὰ ἀποδειχθῇ ἡ ὑπηρεσιακὴ τοῦ κ. Πιπινέλη ἁγία καὶ ἀνταξία τῆς βασιλικῆς ἐντολῆς. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ἀφοροῦν, παρὰ μόνον τὴν διεκπεραίωσιν τῶν τρεχουσῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τιμίων ἐκλογῶν. Ἀλλὰ ἐρωτᾶται: Εἶναι τοῦτο ἀρκετόν; Ἡ ἀπάντησις, εἶναι δυστυχῶς ἀρνητική. Καὶ εἶναι ἀρνητική, διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζεται, ἡ χώρα αὐτὴν τὴν περίοδον δὲν εἶναι μόνον ἡ διενέργεια τιμίων ἐκλογῶν, ὅσον κυρίως ἡ ἐξασφάλισις, ὅτι οὐδεὶς θὰ εὑρεθῇ τὴν ἑπομένην τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας νὰ ἀμφισβητήσῃ αὐτὴν τὴν τιμιότητα.

Διὰ τέσσαρας λόγους

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Πιπινέλη αὐτὴν τὴν διασφάλισιν δὲν δύναται νὰ τὴν παράσχῃ:

ΠΡΩΤΟΝ διότι ὁ πρωθυπουργὸς της ἔχει πολιτικὴν τοποθέτησιν κραυγαλέαν, ἤτοι ἀνήκει εἰς τὴν ΕΡΕ. Καὶ ἡ θέσις του θὰ ἦτο διαβλητὴ φυσικά, ἂν ἀνῆκε, πάντοτε κραυγαλέως εἰς οἱονδήποτε κόμμα. Εἶναι ἐπιπλέον βέβαιον, ὅτι ἂν τὴν ἑπομένην τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἕνωσις Κέντρου εὑρεθῇ καὶ πάλιν ὡς μειοψηφία, τότε ὁ ἀρχηγός της θὰ ἔχῃ νὰ ἐπικαλεσθῇ, χωρὶς μάλιστα νὰ εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ τοῦ ἀντιταχθῇ ὅ,τιδήποτε, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι πρωθυπουργὸς τῶν ἐκλογῶν ὑπῆρξεν ὁπαδὸς καὶ δὴ ἐκ τῶν σημαινόντων τῆς ΕΡΕ, ἔστω καὶ ἂν ἡ τελευταία οὐδεμίαν ἀνάμιξιν εἶχεν, ὅπως καὶ δὲν ἔχει ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Πιπινέλη διὰ τὴν θέσιν τοὐλάχιστον αὐτήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, διότι διεπράχθη τὸ λάθος νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπουργῶν καὶ τρεῖς Γενικοὶ Γραμματεῖς ὑπουργείων καὶ αὐτοὶ πολιτικῶς τοποθετημένοι, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐντύπωσιν τοὐλάχιστον, εἰς τὴν ΕΡΕ.

ΤΡΙΤΟΝ διότι διεπράχθη τὸ μέγα σφάλμα νὰ ἐξαναγκασθοῦν οἱ τρεῖς οὗτοι ὑπουργοὶ εἰς παραίτησιν, μέ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρξῃ ἐκ προοιμίου ἡ ἀπόδειξις καὶ ἡ ὁμολογία ὅτι ὁ κ. Πιπινέλης ἤρχισε μὲ σφάλματα.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερον, διότι ὁ κ. Πιπινέλης, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ προβῇ εἰς τοιαύτας ὑποχωρήσεις πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἐξευμενίσεώς της, ὥστε νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐσκαμμένα καὶ νὰ διαλύσῃ τὸ Κράτος, χωρὶς καὶ πάλιν νὰ εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ παράταξις αὐτή, ἀποτυγχάνουσα ἐκ νέου νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν θὰ ἀρχίσῃ νέον «ἀνένδοτον ἀγῶνα».

Καὶ εἶναι πάντα ταῦτα ὄχι μόνον σοβαρά, ὄχι μόνον ἐπικίνδυνα, ἀλλὰ καὶ περιττά, τοὐλάχιστον διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν ἀπέβλεψεν εἰς οἱανδήποτε μέθοδον διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν μετ' ὀλίγους μῆνας, ἀλλὰ στηρίζεται εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσε μέχρι τοῦδε καὶ βασίζεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων, οἱ ὁποῖοι, δόξα τῷ Θεῷ, δύνανται πλέον νὰ ἀντιλαμβάνωνται τί σημαίνει πολιτικὴ σταθερότης καὶ γενικώτερον τάξις καὶ ἡσυχία, ὅπως ἐπίσης δύνανται νὰ διακριβώνῃ ἂν τὴν σταθερότητα αὐτὴν ἠμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ πολυκέφαλος Ἕνωσις Κέντρου, ἢ ἡ ΕΡΕ., ἢ οἱονδήποτε ἄλλο Κόμμα.

Συμπέρασμα

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Πιπινέλη, δὲν εἶναι ἡ Κυβέρνησις τῶν περιστάσεων. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν θὰ προσέφερεν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ἔθνος ἐὰν ἔσπευδε νὰ παραιτηθῇ, ἵνα μή διὰ τῆς παραμονῆς της καὶ συνεπῶς καὶ τῆς διαιωνίσεως,ἀκόμη καὶ μετεκλογικῶς, τῆς πολιτικῆς συγχύσεως, τῆς τόσον τεχνηέντος καλλιεργηθείσης μέχρι τοῦδε, φέρῃ εἰς δυσχερῆ θέσιν καὶ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα, ὅστις, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ, κατέστη ὑπεύθυνος, ἐνῷ τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας τὸν θέλει ἀνεύθυνον.

Ἡ ἐπιβαλλομένη λύσις

ΠΟΙΑ ἡ ἐπιβαλλομένη λύσις: Κατ' ἀρχὴν ὁ σχηματισμὸς πραγματικῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς ἀποστολὴν τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν ἐντὸς 45 ἡμερῶν καὶ μέ σύστημα τὸ πλειοψηφικόν.. Καὶ ὡς παρένθεσις ἂς μᾶς ἐπιτραποῦν δύο τινά: Μία εὐχὴ καὶ μία πρόβλεψις: Ἡ εὐχή, ὅπως οἱ κ.κ. Καραμανλῆς καὶ Μαρκεζίνης ἀποφασίσουν νὰ συνεργασθοῦν καὶ ἐκλογικῶς καὶ μετεκλογικῶς. Καὶ ἡ πρόβλεψις: ὅτι ἂν ἡ συνεργασία αὐτὴ ἐπιτευχθῇ ἡ χώρα θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολιτικήν της γαλήνην καὶ τὴν πρόοδόν της διὰ πολλὰ ἔτη καὶ ἰδιως τὰ προσεχῆ, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσον κρίσιμα, δι' ὅλους μας.

Ἂν τοῦτο δέν γίνῃ δεκτόν, τότε θὰ πρέπει νὰ σχηματισθῇ Πολιτικὴ Κυβέρνησις, τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης ΜΟΝΟΝ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ὑπὸ ἕνα ὅμως ὅρον: Ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ θὰ ἀναλάβῃ ὅπως διενεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς ΣΥΝΤΟΜΩΣ καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐντὸς ΤΑΚΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ. Καὶ ἂς χρησιμοποιήσῃ οἱ ἀσδήποτε ἐπιθυμεῖ μεθόδους ἡ κυβέρνησις αὐτή. Ἀκόμη καὶ «βίαν» καὶ «νοθείαν». Ἀλλὰ ἂς εἶναι ὅλοι βέβαιοι, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέν πρόκειται νὰ ἐπηρεασθῇ, οὔτε νὰ «τρομοκρατηθῇ» ὅπως δέν ἐπηρεάσθη οὔτε τὸ 1961. Θὰ ψηφίσῃ τούς ἐκλεκτούς. Καὶ τούς ἐκλεκτούς αὐτοὺς τοὺς γνωρίζει πολύκαλῶς, διότι ἐπὶ μίαν ὁκταετίαν ἔδωσαν ἐξετάσεις καὶ ἐπέτυχον. Τὸ ἐπιβάλλει τὸ γενικώτερον συμφέρον ὅλων.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΑΡΑΔΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ τέως σοβαρὰ «Ἐλευθερία» ἔγραψε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ὅτι «εἰς τοὺς ποικίλους κύκλους συζητεῖται καὶ ἐνδεχόμενον, ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς, δὲν θὰ πολιτευθῇ». Ἀλλὰ ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ὡς «πολιτικοὺς κύκλους» ἡ ἐφημερὶς ἐκλαμβάνει προφανῶς ὅσους προσέρχονται εἰς τὰ γραφεῖα της διά κουβεντοκαφέ, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ ὅτι εἰς τὴν ζωὴν ὅλα εἶναι ἐνδεχόμενα, κατανοεῖ τις, ὄχι μόνον τὴν ἀξίαν τῆς «πληροφορίας» ἀλλὰ καὶ μανθάνει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον «οἱ εὐσεβεῖς πόθοι, διοχετεύονται εἰς τὸ νοῆμον ἀναγνωστικὸν κοινὸν ὡς «εἰδήσεις». Κατὰ τὰ λοιπά, ἐνδεχόμενον εἶναι ἐπίσης νὰ ἀνανήψῃ κάποτε καὶ ἡ «Ἐλευθερία» καὶ νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι εἶναι κρῖμα νὰ θυσιάζῃ τὸ κῦρος της καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀποστολήν της.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΤΑΣ

Μετὰ μακρὰν ἐνταῦθα παραμονὴν καὶ ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ Τελωνείου Πατρῶν ὑπηρεσίας, ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ὁ κ. Γεώργιος Πέττας, τμηματάρχης α' τάξεως ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν Τελωνεῖον Σούδας Κρήτης ὅπου τοποθετεῖται, προαγόμενος εἰς διευθυντήν. Ἡ στήλη αὕτη, θεωρεῖ καθῆκον νὰ ἐξάρῃ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀναχωροῦντος ἀνωτέρου ὑπαλλήλου καὶ τὴν διὰ τῆς ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως, διὰ τοῦ πράου, εὐσταροῦ καὶ εὐγενοῦς χαρακτῆρος του καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς συμπεριφορᾶς του καὶ τῆς λίαν συμπαθοῦς, ὄχι μόνον εἰς τὸν εὐρὺ κύκλον τῶν ἐργατῶν τοῦ Τελωνείου συναλλασσομένων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν κοινωνίαν παρὰ τῆς ὁποίας ἰδιαιτέρως τιμᾶται.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡΣ

Κοινῶς παραδεδεγμένη ἀποψις εἶναι ὅτι ἡ παρουσία φωτογράφων κατά τήν τέλεσιν γάμων ἐντός τῶν ἐκκλησιῶν δέν ἀποτελεῖ ἀσχημίαν. Ἀφοῦ ὅμως τήν τοιαύτην ἄποψιν δέν θεωρεῖται νά συμμερίζεται ἡ Ἀρχιεπισκοπή θά πρέπει νομίζω ἡ ἀπαγόρευσις εἰσόδου φωτογραφικῶν μηχανῶν ἐντός τῶν ναῶν νὰ εἶναι γενική.Γράφομεν ἀνωτέρω ἐξ ἀφορμῆς γάμου ἐκφερθέντος πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἐντός ναοῦ τῆς πόλεως εἰς ὁ ὁποῖον ὠργίαζον τὰ φλάς ἐν ὁμῇ δέ καί αἱ κινηματογραφικαὶ λήψεις, καθ' ὃν χρόνον ἡ νύμφη, ἀπωθημένοι καί πεσόντες ἐξωθι τοῦ ναοῦ, ἀπόβλητοι, ἀνέμενον εἰς μάτην τὸν ἐπαγγελματίαι φωτορεπορτερς. Δέν θά ἔβλαπτεν, ἄν ἐτίθετο τέρμα εἰς τήν διάκρισιν.

ΟΡΘΗ ΟΔΟΣ

Ὑπάρχουν ἀμυδραί τινές ἐνδείξεις ὅτι ἐναντίον δημοτικῶν συμβούλων οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν ἔλεγχον ἢ ἀποκαλύπτουν ἀνωμαλίας ἢ παραβάσεις, ζημιούσας, κατά τήν γνώμην των τόν Δῆμον, μελετᾶται ἡ ἐφαρμογή τῆς τακτικῆς τῆς καταπονήσεως των δι' ὑποβολῆς μηνύσεων. Κατ' ἀρχήν βεβαίως, ἡ προσφυγή εἰς τήν Δικαιοσύνην ἀποτελεῖ θαρραλέαν πρᾶξιν, ἀλλά ἔχομεν τήν γνώμην, ὅτι ἡ τακτική αὐτή δέν θά ἔπρεπε νά ἀκολουθῆται προκειμένου περί δημοτικῶν συμβούλων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποχρέωσιν καί ἀποστολήν, νά ἀνακοινοῦν δημοσία, ὅ,τι ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν των, ὥστε νά ἐπέρχεται ἄμεσα καί ἡ θεραπεία των.

Ἐννοεῖται ὅτι μία τοιαύτη τακτική τουτέστιν ἡ ἐκκαθάρισις παντός ἀναφυομένου ζητήματος, ἐνώπιον τοῦ Σώματος καί ὄχι ἐνώπιον Δικαστηρίων, εἶναι θέμα τό ὁποῖον πρέπει νά κριθῆ ὑπό τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Ταῦτα δέ διότι κατά τήν ὑπάρχουσαν καί πολύ ὀρθῶς, κοινήν ἀντίληψιν, εἶναι προτιμότερον νὰ δημιουργοῦνται προσωριναί ἐκκρεμότητες περί τήν διαλεύκασιν ὡρισμένων θεμάτων, παρά νά ἐνσταλαχθῆ ὁ φόβος εἰς τούς Δημοτικούς Συμβούλους, ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν οἱασδήποτε καταγγελίας των θά πρέπει νά ὑπολογίζουν καί εἰς τήν ταλαιπωρίαν τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία καὶ δαπάνας συνεπάγεται, πέραν τοῦ ὅτι καὶ διαιώνισις ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ διὰ τῆς ὑποβολῆς μηνύσεων ἐπὶ ψευδεῖ καταμηνύσει κ.ο.ἑ

ΓΕΝΙΚΕΥΣΕΙΣ

Ἔγραψαν προχθὲς τὰ «Νέα»: «ΓΕΝΙΚΗ εἶναι ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις εἰς τὴν πολιτικὴν κρίσιν ἀποτελεῖ μείωσιν τοῦ κ. Καραμανλῆ». Ἀλλὰ σοβαρολογοῦν τὰ «Νέα» ἢ ἀστειεύονται; Ἂν ἰσχυρίζοντο ὅτι τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν ἔχουν πολλοὶ Ἕλληνες, ἡ ὑπερβολὴ δὲν θὰ ἦτο κραυγαλέα. Τὸ νὰ γράφῃ ὅμως δίθεν ἀφελῶς, ὅτι ἡ ἐν τύπωσις εἶναι «γενικὴ» πάει πάρα πολὺ πέραν τοῦ ὅτι μάλλον «γενικὴ» εἶναι ἡ ἐντύπωσις περὶ τοῦ ἐντελῶς ἀντιθέτου.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ

Μέ ἐπιτυχίαν ἐτελέσθησαν χθές εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυριῶν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων. Βαθμὸν «ἄριστα» ἔλαβον αἱ μαθήτριαι τῆς ΣΤ΄ τάξεως Μαρία Τσαπικούνη, τῆς Ε΄ Χρύσα Δρόσου, τῆς Δ΄ Κούλα Ἀλευρῆ καὶ Κικὴ Λιβαθινοῦ καὶ τῆς Β΄ Ἰφιγένεια Μπακατσέλου.

Ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ πληρωθοῦν τὰ σφάλματα

ΑΔΙΕΞΟΔΟΝ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΓΛΑΥΚΟΣ

Μικρὰ ἀποζημίωσις καὶ ἐπιστροφὴ ὀφειλῶν

Νέον σοβαρὸν καὶ πάλιν ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς πρόβλημα μέλλει ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ὑδροηλεκτρικὴ Ἑταιρεία Γλαῦκος.

Κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ Ν. Δ., 3525 τοῦ 1956 περὶ ὀργανώσεως καὶ διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἡ ἑταιρεία Γλαῦκος εἶχεν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὴν ἐκ μέρους τῆς ΔΕΗ., τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης προσκλήσεως περὶ διαιτητικῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων, ἐξισώσῃ τὸ τιμολόγιον τοῦ παρεχομένου παρ' αὐτῆς εἰς τὰς βιομηχανίας καὶ λοιπούς πελάτας της ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς τὰ τιμολόγια τῆς ΔΕΗ., τὰ ὁποῖα εἶναι, ὡς γνωστόν, μικρότερα τοῦ Γλαύκου.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐκοινοποιήθη ὡς γνωστόν, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1960, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Τύπου, πλὴν ὅμως ἡ Διοίκησις τοῦ Γλαύκου, ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Νόμου, ἀδιαφοροῦσα καὶ διὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν διαφοράν αὐτήν ἐπλήρωνον οἱ δημόται, ἐνῷ ὤφειλε νὰ τὴν καταβάλλῃ ἡ ΔΕΗ. Κατόπιν τούτου αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς πόλεως, προτίθενται νὰ ἐπιδιώξουν δικαστικῶς τὴν εἰς αὐτὰς ἐπιστροφὴν τῶν ἀπὸ τοῦ 1960, καὶ ἐντεῦθεν κατοβληθέντων ἀχρεωστήτως ἐπὶ πλέον ποσῶν.

Ἤδη ὁ νομικὸς Σύμβουλος τῆς ἑταιρείας τῶν ἐν Πάτραις Μύλων Ἀγ. Γεωργίου κ. Τάσης Βγενόπουλος, κατέθεσεν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν, ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Γλαύκου, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἑταιρεία τῶν Μύλων Ἀγ. Γεωργίου, ζητεῖ τὴν ἐπιστροφήν τῆς διαφορᾶς τιμῆς τοῦ ρεύματος, ἀνερχομένην εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 843. 408, διὰ τὸ μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα.

Ἐάν, ὡς εἶναι ἑπόμενον,τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθήσουν καὶ αἱ λοιπαὶ βιομηχανίαι τῆς Πόλεως, τότε ἀνακύπτει τὸ ἐνδεχόμενον, ὅπως ὁ Γλαῦκος ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σημαντικοῦ ποσοῦ εἰς τούς δικαιωθησομένους πελάτας του.

Ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν, κατ' ἐπανάληψιν προειδοποιήσας, ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἐπιμόνως, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις ἦτο ἀναπόφευκτος, λυπεῖται βαθύτατα διότι συμφορὰ ἀπερίγραπτος ἀπειλεῖ ἤδη τὸν Γλαῦκον. Δέν ἀπομένει παρὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Κοινὴ Γνώμη, διὰ τὴν ἱστορίαν πλέον, διότι τὸ κακὸν δέν διορθώνεται, ποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν νέαν αὐτὴν καταστροφήν, ἡ ὁποία εἶναι δυστυχῶς ἄσχετος πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι καὶ ἡ ὅλη ἀποζημίωσις τῆς ἑταιρείας δέν πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὰ 75—80 ἑκατομμύρια, ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ἐκεῖθεν ἡ πόλις θὰ ζημιωθῇ τοὐλάχιστον ἔτερα 30—35 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὡς γνωστὸν ἡ ΔΕΗ., ἐκοινοποίησε προχθὲς Σάββατον πρὸς τὸν Γλαῦκον πρόσκλησιν δι' ἔναρξιν νέων διαπραγματεύσεων πρὸς «φιλικὸν» διακανονισμὸν τοῦ ὕψους τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν 75 ἑκατομμυρίων. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς προχθές, δέν ἐπιτευχθῇ συμφωνία τότε ὁ μέν Δῆμος θὰ δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς διαιτησίαν ἢ τὴν Δικαιοσύνην, μέ ὅλους τούς κινδύνους τούς ὁποίους συνεπάγεται ἡ ἀβεβαία ἔκβασις τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἡ δέ ΔΕΗ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ δὴ ὄχι ὑποχρεωτικῶς ὅλων τῶν ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μέρους μόνον αὐτῶν, ὅπερ, ἐὰν τελικῶς ἐπιτευχθῇ παρ' αὐτῆς, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν τρίτην συμφορὰν κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Γλαύκου, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν πολλῶν σοβαρῶν καὶ πάλιν ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς προβλημάτων ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐγκαταστάσεων, ἐξισώσῃ τὸ τιμολόγιον τοῦ παρεχομένου παρ' αὐτῆς εἰς τὰς βιομηχανίας καὶ λοιπούς πελάτας της ἠλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς τὰ τιμολόγια τῆς ΔΕΗ., τὰ ὁποῖα εἶναι, ὡς γνωστόν, μικρότερα τοῦ Γλαύκου.

Ἡ πρόσκλησις αὕτη ἐκοινοποιήθη ὡς γνωστόν, τὴν 2 Ἰανουαρίου 1960, καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Τύπου, πλὴν ὅμως ἡ Διοίκησις τοῦ Γλαύκου, ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Νόμου, ἀδιαφοροῦσα καὶ διὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν διαφοράν αὐτήν ἐπλήρωνον οἱ δημόται, ἐνῷ ὤφειλε νὰ τὴν καταβάλλῃ ἡ ΔΕΗ. Κατόπιν τούτου αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς πόλεως, προτίθενται νὰ ἐπιδιώξουν δικαστικῶς τὴν εἰς αὐτὰς ἐπιστροφὴν τῶν ἀπὸ τοῦ 1960, καὶ ἐντεῦθεν κατοβληθέντων ἀχρεωστήτως ἐπὶ πλέον ποσῶν.

Ἤδη ὁ νομικὸς Σύμβουλος τῆς ἑταιρείας τῶν ἐν Πάτραις Μύλων Ἀγ. Γεωργίου κ. Τάσης Βγενόπουλος, κατέθεσεν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν, ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Γλαύκου, διὰ τῆς ὁποίας ἡ ἑταιρεία τῶν Μύλων Ἀγ. Γεωργίου, ζητεῖ τὴν ἐπιστροφήν τῆς διαφορᾶς τιμῆς τοῦ ρεύματος, ἀνερχομένην εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 843. 408, διὰ τὸ μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα.

Ἐάν, ὡς εἶναι ἑπόμενον,τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀκολουθήσουν καὶ αἱ λοιπαὶ βιομηχανίαι τῆς Πόλεως, τότε ἀνακύπτει τὸ ἐνδεχόμενον, ὅπως ὁ Γλαῦκος ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σημαντικοῦ ποσοῦ εἰς τούς δικαιωθησομένους πελάτας του.

Ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν, κατ' ἐπανάληψιν προειδοποιήσας, ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἐπιμόνως, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις ἦτο ἀναπόφευκτος, λυπεῖται βαθύτατα διότι συμφορὰ ἀπερίγραπτος ἀπειλεῖ ἤδη τὸν Γλαῦκον. Δέν ἀπομένει παρὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Κοινὴ Γνώμη, διὰ τὴν ἱστορίαν πλέον, διότι τὸ κακὸν δέν διορθώνεται, ποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν νέαν αὐτὴν καταστροφήν, ἡ ὁποία εἶναι δυστυχῶς ἄσχετος πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι καὶ ἡ ὅλη ἀποζημίωσις τῆς ἑταιρείας δέν πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὰ 75—80 ἑκατομμύρια, ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ἐκεῖθεν ἡ πόλις θὰ ζημιωθῇ τοὐλάχιστον ἔτερα 30—35 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὡς γνωστὸν ἡ ΔΕΗ., ἐκοινοποίησε προχθὲς Σάββατον πρὸς τὸν Γλαῦκον πρόσκλησιν δι' ἔναρξιν νέων διαπραγματεύσεων πρὸς «φιλικὸν» διακανονισμὸν τοῦ ὕψους τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν 75 ἑκατομμυρίων. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς προχθές, δέν ἐπιτευχθῇ συμφωνία τότε ὁ μέν Δῆμος θὰ δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς διαιτησίαν ἢ τὴν Δικαιοσύνην, μέ ὅλους τούς κινδύνους τούς ὁποίους συνεπάγεται ἡ ἀβεβαία ἔκβασις τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἡ δέ ΔΕΗ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ δὴ ὄχι ὑποχρεωτικῶς ὅλων τῶν ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μέρους μόνον αὐτῶν, ὅπερ, ἐὰν τελικῶς ἐπιτευχθῇ παρ' αὐτῆς, θὰ ἀποτελέσῃ τὴν τρίτην συμφορὰν κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Γλαύκου, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν πολ-

Συνέχεια εἰς τὴν 8ην σελίδα

Ὁ ἀνταρτοπόλεμος εἰς τὸ Νότιον Βιετνάμ μαίνεται. Εἰς τὴν εἰκόνα κυβερνητικαὶ δυνάμεις «ξετρυπώνουνς τοὺς κρυπτομένους κομμουνιστὰς ἀπὸ δασώδη ἔκτασιν.

Ἡ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Παρουσία τοῦ Βασιλ